

Fall 10-1-2016

Writing Sample

Henriikka Tavi

Poems from the collection *Toivo* ('Hope', Teos, 2011), translated by Dadid Hackston. "Mourning Cloak", "Il Hope". Poems published in *Six Finnish Poets* (2013), translated by Emily & Fleur Jeremiah. "We stamp our feet...", "Jepi belongs to Mensa...", "Some of the crayfish...", "a faded swirl...", "I'd give away my whole heart", "I Can't Stand Stories About Love", "Lullaby", "A Tree of Gold", "The Shaving", "The Shaving", "The Purple Emperor", "The Northern Grizzled Skipper", "What Touched Me Today", "The Postcard", "And he said twisted and ruthless things...", "Esa builds a dune formation...", and "And the region we inhabited...". Poems published on the Books from Finland website 2011.

Rights

Copyright © 2011,2013 Henriikka Tavi. Posted with permission.

Recommended Citation

Tavi, Henriikka, "Writing Sample" (2016). *International Writing Program Archive of Residents' Work*. 571. https://ir.uiowa.edu/iwp_archive/571

TAAVI IWP 2016

Poems from the collection Toivo ('Hope', Teos, 2011), translated by Dadid Hackston

MOURNING CLOAK

I will tell you, though you cannot hear it.
This is a story that you will come to forget.
I have gone, but there is no departure. And as
the meadow of absence begins to lapse into grief:
Do not grieve.

I was here a moment ago and
soon will be between the dermis and the epidermis.
I stand in a row behind myself; I am a memory of you.
Oh, you weak spark! You powerful
desire to turn into a fortune!
You were the crowd in my head.

I am serious, you only imagine me.
Don't disappear. Leave and stay.
I'll be no further than this.

II HOPE¹

This is a sacrilege of sorts.
My intention is to blur the boundary between the living and the dead.
My intention is to smear that line till it's all smudged.
I'm trying to put a spark in you.
I'm writing to you so that you'll come and visit
me. I remember things so little.

--

we forgive ourselves
we bury you in graveyards
we cast a blind eye on our mistakes
we let you take your reasons to the grave
Living men bear the coffin, lower it into the ground,

¹ The next texts are part of a long poem which forms the second part of book Toivo, 2011 (Hope)

SIX FINNISH POETS

Translated by
Lola Rogers, Emily & Fleur Jeremiah,
& Helen R. Boultrum

Edited and with an introduction by
Teemu Manninen

HENRIIKKA TAVI

Translated by Emily Jeremiah and Fleur Jeremiah

Biography / 85

- 86 / "Tömistelemmejalkojamme..." • We stamp our feet... / 87
86 / "Jepi kuuluu Mensaan..." • "Jepi belongs to Mensa..." / 87
88 / "Jotkin ravuista..." • "Some of the crayfish..." / 89
88 / "kaksiviivaisesta..." • "a faded swirl..." / 89
90 / "Minä antaisin pois koko sydämeni" heart" / 91
90 / En Siedä Kertomuksia • I Can't Stand Stories About Rakkaudesta Love / 91
92 / Kehtolaulu • Lullaby / 93
92 / Kultapuu • A Tree of Gold / 93
94 / Lastu • The Shaving / 95
96 / Lastu • The Shaving / 97
98 / Häiveperhonen • The Purple Emperor / 99
98 / Suokirjosiipi • The Northern Grizzled Skipper / 99
100 / Mikä Kosketti Minua Tänään • What Touched Me Today / 101
100 / Postikortti • The Postcard / 101
102 // "Ja hän sanoi minulle kieroja..." • "And he said twisted and ruthless things..." / 103
104 / "Esa rakentaa dyynimuodostelman..." • "Esa builds a dune formation..." / 105
104 / "Ja seutu..." • "And the region we inhabited..." / 105

KATARIINA VUORINEN

Translated by Emily Jeremiah and Fleur Jeremiah

Biography / 107

- 108 / Kodin ja Laiskuuden Läksyjä • Lessons Of Home And Idleness / 109
108 / Otan Kovemmin Kiinni Kuin Muut Rakkaudesta • I Seize Love More Tightly Than Others / 109
110 / Ristiäissaatto • Baptismal Procession / 111
112 / Koekaniini I • Guinea Pig I / 113
116 / Mostarin Unet • The Dreams of Mostar / 117
118 / Hääpäivä • The Wedding Day / 119
122 / Valkoinen Kohina • White Noise / 123

JUHANA VÄHÄNEN

Translated by Lola Rogers

Biography / 131

- 132 / "vanha mies istuu ohjaajantuolissa..." • "an old man sits in a director's chair..." / 133
142 / Pauliinalle • To Pauliina / 143

146 / "Kuinka hän, ajattelen..." • "How she, I think..." / 147

148 / "Tätä on runous..." • "This is poetry..." / 148

148 / "Kun kiipeän vuorelle..." • "When I climb up a mountain..." / 149

150 / "Olen kuten kuka tahansa teini-ikäinen..." • "I am like any other teenager..." / 151

152 / "En näe hänen sisäänsä..." • "I can't see inside him..." / 153

About the Editor & Translators / 155

Tömistelemme jalkojamme ja hirnumme Juha-Pekan kertoessa vitsejä. J-P ei tajua olevansa kuolevainen.

Neiti on kaunis nainen, mutta vetelää seuraa.

En osaa maalata. Sen sijaan olen musikaalinen.

Riitta Schweinsteigerin aivoihin mahtuu kirjahyllyllinen faktaa. Tunteilulle ei jää sijaa.

Reijo on harvasanainen mies. Avatessaan suunsa hän osuu asiarytimeen.

Anne Desberadesin sopraano saa kirkkoparven värähtelemään. Kahvia hän ei osaa keittää.

Jepi kuuluu Mensaan. Sosiaalisissa taidoissa hänellä on parantamisen varaa.

Mikkoloilla on aina tosi siistiä. Lakanatkin silitetään. Mielikuvitusta heillä ei ole.

Odotamme taas Lindroosia. Antakaa anteeksi. Hän on taiteellinen.

Herra Knecht on kadehtittavan ahkera. Jos hän jatkaa samaa tahtia hän palaa ihan kohta loppuun.

Tosikkomaisuutesi johtuu siitä, että ajattelet liikaa.

We stamp our feet and neigh when Juha-Pekka tells jokes. J-P doesn't realize he's mortal.

The young lady is a beautiful woman but weak company.

I can't paint. Instead, I'm musical.

Riitta Schweinsteiger's brain accommodates a bookshelf-full of facts. No space left for emoting.

Reijo is a man of few words. When he opens his mouth he cuts to the chase.

Anne Desberades's soprano makes the church's gallery tremble. She can't make coffee.

Jepi belongs to Mensa. His social skills leave a lot to be desired.

The Mikkolas' house is always really clean. They even iron their sheets. They've got no imagination.

We're waiting for Lindroos again. Do forgive him. He's artistic.

Mr. Knecht is enviably industrious. If he carries on at this rate, he'll burn out soon.

You think too much – that's why you've got no sense of fun.

Jotkin ravuista selviytyivät saaren toiselle puolelle peseytymään ja kutemaan. Loput söivät elämillään lihaa. Puutteellisen ruokavalion takia heidän hampaansa höltyivät, luukudoksensa heikentyi ja vitamiinit jäivät saamatta. Sen sijaan päästettiin Barabbas.

Pidättekö Pietarista? Lasinen kymmenenvuotias ompeli kulkukoiran.

Epätietoisuuden kanssa ei voi elää. Sitten kuolin, sanoi Sokrates.

"Vaikutelma taivaaseen astumisesta", vastasi suunnittelukilpailun voittanut arkkitehti, "saavutettiin liukuportaiden avulla".

kaksiviivaisesta g:stä karissut kauhtunut kiekukura

olet kaunis, Anna
ehdoton kietaisu joka on jalkaa

unohdetaan Purcell painavat samettihousut
sudenpäsi on reittä mutta
minä istun räpyttelevällä kaivolla

Anna

ehkä olen sinuun

reisien katveessa ylpeä rankasi tulvillaan neilikoita
mutta minä ammennan mykiöstä

putoaa olallesi

glissando

käänny
kannoiltani
karistaakseni
silmänsä
tuhkaksi
silmiini

neilikanlehdet
varsiltaan
varrelleni
varistaakseni

Some of the crayfish made it to the other side of the island to have a wash and to spawn. The rest ate meat with their lives. Because of their deficient diet their teeth loosened, their bone tissue weakened and they failed to get any vitamins. Barabbas was let go instead.

Do you like St. Petersburg? A ten-year-old made of glass sewed a stray dog.

You can't live with uncertainty. Then I died, said Socrates.

'The impression of ascending to heaven,' replied the architect who won a design competition, 'was achieved by means of an escalator.'

a faded swirl shed from a two-lined g

you are beautiful, Anna
an unconditional wrapping that's of the foot

let's forget Purcell heavy velvet trousers
your wolf's head is part of a thigh but
I sit on a blinking well

Anna

am into you

in the shade of thighs your proud stem brimming with carnations

but I ladle from a lens

drops onto your shoulder

I turn
from my heels maybe I
to shed
her eyes
as ashes
into my eyes

glissando for me to shake

her smile's carnation
leaves
off their stalks
onto my stalk

Minä antaisin pois koko sydämeni,
se on pieneksi käynyt ja ahdas
ja veisin Uffille koko sieluni
joka kiristää
ja harakoita, varpusia
ja muita lentäviä otuksia
enää sisääni päästäisin.

Minä antaisin pois vaikka järkeni
se on tällä hetkellä salilla.
Pois hikisen henkeni heittäisin
ja sieluni mullalla peittäisin,
jos puita ja tuulta ja kukkia maan
alkas tulta mun korvista ulos.

EN SIEDÄ KERTOMUKSIA RAKKAUDESTA

Menin metsään

se oli junien ja lentokoneiden risteyksessä
ja valkovuokkojen ja kauhtuneiden tumppien välissä
siellä kasvoi kissoja sitä säilytettiin peruskalliossa
tämä tapahtui kanttien ja asfaltin suhteen.

Ristin kivipesty jalkani lohkaistuun järkäleeseen
missä hattarat katkoviivoin puhuvat kummastaan, joka
meni taas metsään.

Minä menin Olipa kerran graniitissa tuohta
ja ratapihalla muuan erittäin
paras pieni metsä

siellä säilytettiin lähiunia
ja me räiskittiin nuotiota salaisista tumpeista
Olipa koni muotoja on monia

Olipa kerran metsä ja kaniininpesä
Olipa hitonmoista rusakkoa
Olipa kerran liehuva risti

I'd give away my whole heart;
small it has grown and cramped
and I'd take my whole soul to Oxfam
as it's too tight
and magpies, sparrows
and other flying creatures
would be the only ones I'd let into myself.

I'd even give away my reason
it's in the gym just now.
My ghost that sweats I'd cast away
and cover my soul with hay
if the earth's trees and wind and flowers
began sprouting from my ears.

I CAN'T STAND STORIES ABOUT LOVE

I went into the forest

it was at the junction of trains and aeroplanes
and between wood anemones and faded fag-ends
cats grew there, it was preserved in the bedrock
this took place with respect to containers and asphalt.

I crossed my stone-washed legs into a hewn boulder
where wisps of clouds with dashes talk about their strange, which
went back into the forest again.

I went Once upon a time there was birch bark in granite
and in the railway yard a certain extremely
best small forest

local dreams were preserved there
and we spat at the bonfire from secret fag-ends
There was a nag shapes are myriad

Once upon a time there was a forest and a rabbit warren
There was a hell of a brown hare
Once upon a time there was a fluttering cross

Oli siinä muovipusi
Olipa ammattitaidon maailmanmestari
Olipa Ilmalaan

Minä menen Minne helikopterit menevät

KEHTOLAULU

Kaukaisuuden peiton alla uinuvat päivät
on rauhan maa niin nollan ja taivaan värinen. Miten

surullinen olenkaan sinun vuoksesi
äiti kun aamun ensimmäinen ajatus tarttuu

päivään vailla tarttumapintaa.
Aivan kohta kuitenkin sumu

josta elämää naarataan esiin
alkaa aaltoilla, minä näen sinun uivan sen

pinnalla, minä näen sinun sen pohjalla uivan.
Miten mahdotonta onkaan surra

seinän pitkä tuijotus
jonka verhojen takana

paistaa sama aurinko. Sen säteiden
peiton alla minä kuuntelen mitä rappukäytävä laulaa:

kaikki mikä virtaa oppii kyllä laulamaan.
Hyvin surullinen laulu

KULTAPUU

Olipa kerran puunkappale.
Mutta sen terälehdet sulkeutuivat vielä tiiviisti.
Poissaolo liimasi minut itseeni ja saattoi tämän läpi.
Kuningas oli huolestunut ja otti lisää viiniä.
se nosti siipensä

There was a plastic bag
There was a world champion of professionalism
There was into Ilmala

I'm going Where the helicopters go

LULLABY

Days slumber under the blanket of distance
the land of peace is so the colour of zero and the sky. How

sad I am for you
mother when the morning's first thought grips

the day without a surface to grip.
Still, very soon fog

out of which life is dragged forth
will begin to ripple, I see you swim on its

surface, I see you swim at its bottom.
How impossible to grieve

the wall's long stare
behind whose curtains

the same sun shines. Under the blanket of its rays
I listen to what the stairwell sings:

all that flows will learn to sing.
A very sad song.

A TREE OF GOLD

Once upon a time there was a piece of wood.
But its petals were still tightly closed.
Absence glued me to myself and led me through this.
The king was troubled and had more wine.
it raised its wings

ja pienen tytön käsivarrelleen
ja loistossa ja riemussa he lensivät korkealle
(sammalmättäitä (kevään
huntua:)
"Minulla on tytär, joka osaa kehrätä oljesta kultaa."
"Minulla on tytär. Lumi rikkoo alleen unohtuneet ruukut."

Ruukut viedään roskiin. Eikä
uusiin ruukkuihin laiteta uutta multaa,
eikä uuteen multaan kylvetä uusia siemeniä,
mutta varpunen muuttuu kuningattareksi:
"Suurkiitos sinulle, kultainen lapsi",
sairas pääskynen sanoo.

Ja kaikilla on kultaiset käsivarret ja kultaiset korvat
Ja kaikilla on kultaiset hiukset
Pitkä on tämä kevät, hidastus, laahus
Pitkät ovat kasvot
kuin maalatut taulut

LASTU

Niitythän oli aivan ihania,
että niissä kukki päiväkukat sen minä muistan
että kerran tuolla kun oli sellainen peltoaukema
mutta mikäs kasvi se sellainen oli
minkä ympärillä ne perhoset
mikäs kasvi se siellä oli ja
sitten sitä metsää hakattiin ja sitten sitä ei enää ollu
mutta kun mä en muista sen nimee
ehkä mä muistan sen sitten

siitä mentiin sillan yli
ja silta vei joen yli ja siinä oli tuomi ja
tuomi sitten kaartui sen joen yli ja sananjalkoja
ja haiseva kurjenpolvi ja laakea kivi polulla
ja mä olen monta kertaa nähnyt unta siitä polusta
toisessa oli hirveesti muurahaisia
toinen oli sellainen ilman muurahaisia
toisessa oli paljon neulasia ja käpyjä mutta se toinen,
se oli hyvin lempee, siinä kasvo päivänkakkaraniitty
siinä vieressä ja siellä erämaassa oli sellainen torppa
isä lähti aina sunnuntaiamuisin lintuja ampumaan

and a little girl on to its arm
and in glory and joy they flew up high
(clumps of moss (spring's
veil:)
"I have a daughter who can spin gold out of straw."
"I have a daughter. Snow breaks jars that have been forgotten under it."

The jars are binned. And
no fresh soil is placed in the new jars,
and no seeds are sown in the new soil,
but a sparrow is transformed into a queen:
"Many thanks to you, golden child,"
says the sick swallow.

And everyone has golden arms and golden ears
And everyone has golden hair
Long is this spring, a slowmo slog
Long is the face
like painted pictures

THE SHAVING

The meadows used to be really wonderful,
with all daisies there, that I remember,
and there was this sort of clearing at one time
but what was that plant
the one the butterflies went for
what plant was that and
then the forest was chopped down and it was gone
but I just can't dredge up the name
I might have it

we walked over a bridge from it
and the bridge crossed a river to a bird cherry and
the bird cherry bent over the river and ferns
and smelly cranesbill and a flat stone on the path
and I've had so many dreams about that path,
one had loads of ants
another had no ants
the first had lots of pine needles and cones but the other,
it was gentle, like, it had a daisy meadow
next to it and there was this cabin in the wilderness
Dad went out every Sunday morning to shoot birds

ja kastematoja oli meillä kotona ja
niitähän kerättiin kun oli pitkä siima, se on
semmoinen siima jossa oli paljon koukkuja
ja kerran tällainen siima
oli meidän vintillä kun oli paljon koiranpentuja
ja yks näistä pennuista sai sen siiman huuleensa.

LASTU

Se eroaa laulaen valtatiestä
ja lähtee ikihonkien humajattessa kulkemaan kuin vaivihkaa
halki laulun laajan kotomaan.
Vasta kynnettyinä kuin kylvöä odottaen avautuvat
isien pellot tien molemmilla puolin.
On kevät ja kunnailta lehtii puu,
omenapuut kukkivat, käet kukkuvat ja jossain kaukana soittavat
kotoniityn kellot. Sitten tie kulkee läpi koivikon, salotkin
huokuvat säveleitä oi
ja lintujen laulu soi
lehdossa. Tie kaartaa hieman oikealle ylämäkeen,
nousee ylös vaaralle, jolla vainojen valkeat uhkaa ja väikky
ja ylhäällä näkee jo Vuoksen siintävän seljän
ja saattaa aivan kuin kuulla korvissaan laineiden lauluna
loiskuvan. On suvinen sää, käki kukkuu, ja hän tuntee
rinnassaan kaihoa ja taas impeytensä
aukeavan. Vastaan astuu muutamia urhoja
kumpujen yöstä, he rupattelevat hetken muinaiskansojen
työstä, ja sitten neitonen nuori tuo, kaunis kuin kukka
jatkaa laulaen alamäkeä
tietä, joka vie taistohon.
Miten metsä onkaan vihreä.
Miten kohta tuleekaan syksy ja metsän sen vihreän vie.
Pian kenkä alkaa hieman hiertää hänen vasenta
kantapäätään, mutta onneksi hän on vielä nuori
sitkeä kuin vaahteranoksa, ja ollaanhan
jo Karisalmella eikä Imatralla ole enää pitkä matka,
hän ajattelee. Ka pianko mie ts. tie tiensä löytää
kohti oikeata pöytää:
tanssia saa siellä aina, arkena ja sunnuntaina.
Peltoja, vuoria, vihreitä metsiä, kumpuja, jne.
Alkaa sataa lunta, ja talvi peittelee vihreät metsät lumin.
Tyttö kuulee etäältä kosken lauluna kuohuvan.

and we had earthworms at home and
we were always collecting them 'cause we had a long fishing line,
the sort with lots of hooks
and once we had a line like that
in the attic when we had lots of puppies
and one of the puppies got its lip caught in the line.

THE SHAVING

It parts from the main road, singing,
and begins to wander off in the murmuring of ancient pines, as if stealthily,
across song's huge homeland.
Freshly ploughed as if awaiting sowing,
ancestral fields open out on both sides of the road.
It's spring and the trees on the hills are in leaf,
the apple trees in blossom, cuckoos call and somewhere far away,
the bells of the home pasture ring. Then the road passes through birches,
even the backwoods sing
and the birdsong rings
in the grove. The road curves a little to the right, upwards,
climbs on to the top of a hill where the flares of mobs threaten and flash
and up there, already visible, the dim and distant waters of Vuoksi
and you can almost hear the splashing in your ears,
the song of the waves. It is summery, the cuckoo calls, and she feels
a yearning in her breast and her maidenhood
opening again. Several heroes step towards her
from the nocturnal mounds, they chat for a moment of ancient peoples'
work, and then the maiden, young and pretty as a flower,
continues her way down the hill, singing,
on a road that leads to a battle.
How the forest is green.
How soon autumn comes and steals the forest so green.
Soon her shoe will start rubbing slightly at her left
heel, but luckily she's still young
tough as a maple-tree branch, and she's already
in Karisalmi and Imatra isn't far away,
she thinks. Ha, I'm sure to be able
to find my way to the right table:
you can always dance there, on weekdays and Sundays.
Fields, mountains, green woods, hillocks etc.
It starts snowing and winter covers the green woods with snow.
The girl hears the song-like roar of the rapids from afar.

Tullaan sillalle. Tyttö astuu sillalle.
Koski sauhuaa, yö uinuu,
aallot tuudittavat, häntä tuudittavat.
Imatran on koskessa valkeata vaahtoo.
Siellä saa hän rauhassa lepuuttaa vähän jalkojaan.

HÄIVEPERHONEN

Monet perhoset puolustavat elinaluettaan.
Koiras istuu lehivistöstä
kurottavalla oksalla. Se näkee kaiken:
Tai kuin lapsi joka ei ole vielä kokonaan todellinen.
Se näkee kaiken kahtena. Tulvaniityllä olemassa olevan
kissan raato saalistaa kahta lintua, joista toinen on.
Reaalinaaraat ja uninaaraat
munivat pelastuksen ja katkoksen siemeniä
tosipajujen ja valhepajujen pajukkoon.

Kahlaan hiekkakankaalla, joka imee voimani
ja imeytyy vähenemiseeni. Maa ei riehu
on hyvin imukykyinen tiskirätti, ja jos
epätodellisuuden olomuoto on kiinteä
ja todellisuus nestettä, jokin elämässä kiinni oleva käsi
pyyhkäisee ennen pitkää pöydän puhtaaksi.
Vasemman siiven tempaisee myrsky, joka virtaa
mahlana odottamattomasta puusta. Oikean
siipeni kaappaa liiallinen tasanko.
Sen lento näyttää kevyeltä.

SUOKIRJOSIIPI

Tunturipaljakat ja kosteikot kuin
itseensä uppoavat naisenkasvot:
suoniityn keskellä mustavetinen lampi,
vedessä tienpientareiden hiekkaa,
vakavat ja puuskaiset naisenkasvot,
iho kulkeutuu tuulen mukana.

The bridge is ahead. The girl steps on the bridge.
The rapids give off mist, night slumbers,
waves rock her, rock her.
The rapids at Imatra foam white.
That's where she's able to rest her feet awhile.

THE PURPLE EMPEROR

Many butterflies defend their territories.
The male sits on a branch
that stretches out of the foliage. He sees everything:
Or like a child who's not completely real yet.
He sees double. The cadaver of a cat existing
in a flooded meadow chases two birds, of which one is.
Real females and dream females
lay seeds of redemption and rupture
in a copse of real willows and false willows.

I wade on a sandy moor, which sucks my strength
and is sucked into my diminution. The earth does not rage
being a highly absorbent dish-cloth, and if
the condition of unreality is solid
and that of reality, liquid, some hand attached to life
will wipe the table clean before long.
A tempest, which flows sap-like from an unexpected tree,
snatches my left wing. An excessive plain
captures my right wing.
Its flight appears light.

THE NORTHERN GRIZZLED SKIPPER

Treeless fell-tops and wetlands like
a woman's face collapsing into itself;
a black-water pond in the middle of a peatland meadow,
sand from verges in the water,
a woman's face, serious and gusty,
skin drifting along with the wind.

Suokirjosiipi lentää voimakkaasti, säikähtää.
Kuivat laidunmaat ja kotojen läheisyys
kuin havainto että läheisyys on vastavuoroista
keskeytystä ja miniatyyryranniaa,
sorakuopat, vanhat kalkkiharjanteet.

MIKÄ KOSKETTI MINUA TÄNÄÄN

\ antistaattinen aine / antioksidantti | humektantti | viskositeetin
säätäjä \ liuotin | säilöntäaine \ emulgaattori emulsiota stabiloiva
aine / opalisoiva aine \ sideaine \ säilöntäaine | puskuroiva aine
| kalvonmuodostaja / kosmetiikan väriaine | kelatoiva aine |
pinta-aktiivinen aine / puhdistava aine / viskositeetinsäätäjä \
kalvonmuodostaja | absorbentti / pehmentävä aine | hankaava aine /
iho kosteuttava, hoitava aine | ihoa piristävä aine / ihoa hoitava aine |
denaturointiaine / liuotin | opalisoiva aine / paakkuuntumisenestoaine
/ ominaistiheyttä säätelevä aine | pehmentävä aine / *syöpää ehkäisevä
ja vastustuskykyä parantava aine, mutta sen todettiin pikemminkin edistävän
kasoainten kasvua* | suunhoitoaine / plakin muodostumista estävä
aine | denaturointiaine | pinta-aktiivinen aine / puhdistava aine /
vaahtoava aine | hiuksia hoitava aine | hajua tai makua peittävä aine
| pehmitin / rasvatasapainoa ylläpitävä aine / puhdistava aine / ihoa
hoitava aine | puskuroiva aine / kelatoiva aine | geelinmuodostaja
| hajuste | hajua tai makua peittävä aine | deodoroiava aine | uv-
säteilyä absorboiva aine | *aineosaa ei ole listattu Eurlexin kosmeettisten
aineiden luettelossa* | pehmentävä aine | UV-säteilyä absorboiva
aine / auringonsuoja-aine (UV-suodatin) | kalvonmuodostaja |
geelinmuodostaja | suojaa koko UVA-säteiden kirjolta | vaahtoava
aine | vaahdonestoaine / vaahdonvahvistaja |

POSTIKORTTI

Esa herää joskus siihen,
ettei muutakaan ole.
On kuin hyppäisi silkkiin ja selkeyteen.
Eikä sinua ole, tai missä sitä onkaan
ja missä oikein rauhoittava liuku
sameaan samuuteen.

The grizzled skipper flies with force, takes fright.
Dry pastures and the proximity of meadows
like a realization that proximity amounts to reciprocal
interruption and miniature tyranny,
gravel pits, old lime ridges.

WHAT TOUCHED ME TODAY

\ antistatic agent / antioxidant | humectant | viscosity regulator \
solvent | preservative \ emulsifier emulsion stabilizer / opalizing
agent \ bonding agent | buffering agent | film-forming agent /
cosmetics colourant | gelatinizing agent / surfactant / cleansing
agent / viscosity regulator \ film-forming agent | absorbent /
softening agent / abrasive / skincare agent, moisturizer | skin
freshener / skincare agent | denaturing agent / solvent | opalizing
agent / coagulant / density regulator | softening agent / *substance to
prevent cancer and to improve resistance but it was found in fact to promote
the growth of growths* | oral hygiene product / plaque inhibitor |
denaturing agent | surfactant / cleansing agent / foaming agent /
hair-care product / agent to disguise taste or smell / softening agent
/ fat balancing agent / cleansing agent / skincare agent | buffering
agent / gelatinizing agent | gelling agent / fragrance | substance to
disguise smell or taste | deodorant / agent to absorb UV radiation
| *ingredient not listed in the cosmetics catalogue of Eurlex* | softening
agent | agent to absorb UV radiation / sun lotion (UV filter) | film
forming agent / gelling agent | protects against the whole gamut
of UV rays | foaming agent / anti-foaming agent / foam enhancer |

THE POSTCARD

Esa sometimes wakes up
because there's nothing else.
Like leaping into silk and clarity.
And there is no you, or where's what now again, actually,
and where a truly calming slide
into soggy sameness.

Siitä äkkiä heidät on pingottu irti
ja kumpikin suoriutuu siellä paremmin kuin hyvin
ja myös hyvän paremmalla puolella:
Kaikki on sujunut mainiosti.

Mutta joskus hän herää
tai missä sinä oletkaan
kuin siihen kun mikään hidasta
on kuin vieressä pimeä hengitys ihan
joka makaa koko painonsa yllä

* * *

Ja hän sanoi minulle kieroja ja säälimättömiä asioita, joiden
piti tulla sanotuksi "minun kehitykseni takia" ja hän jatkoi
estottomuuttaan jota mitkään fraasit ei kuvaa. Jatka vaan,
naura maanrakoön tämä onneton rakennus, se oli joskus hänen
kotinsa ja minä: minun kotini myös. "Totuuden nimissä tämä on
sanottava," ja hän alkoi eikä mikään oikeasti alkanut.

Hänen sanansa kuin tuntemattomat, tapetut Jumalat, maahan
revityt, häpäistyt ruumiit, jumalat kuin kivet, en saa mielestäni
niitä. Ne tosissaan valuttavat joka tuntevan olennon tyhjiin.

Toden totta, mikä autioittava kokemus pakottautua: katsoa silmiin
hänen taideteostaan, niin kuin kutsutte sitä. Mikä taide! Petoteos se
oli.

Niinpä vietin tunnin jos toisenkin tässä näyttelytilassa, vaikka
aika tuntuikin pidemmältä. Ja sitten kuiskasin korvaani – "Ota
aikasi, niin, heippa vaan aika! sun aikas vihdoon saa" – ja
tutkiskelin hänen tyhjyyttään perin pohjaisesti; hänen paha
tahtoaan ja hänen rasvattua häntäpimeäänsä ja putosivat
hänen selityksensä tyhjään, jonne ne kuuluivatkin, jonne ne
kaipasivatkin.

Sanotaan että kullakin on olomuoto, jossa viimeisinkin hyvän ripe
on kulutettu: radikaali paha & universumi. Mutta kuinka, kuinka,
hänestä saattoikaan tuntua lähes normaalilta tämä ei minkään
kivun puute. En nähnyt mitään.

"Mitä näet on minä, josta tulee minä", Esa selitti.

Suddenly they've been flung off from there
and each is coping, better than well,
also on the right side of good:
Everything's gone splendidly.

But sometimes he wakes up,
or where are you,
he's woken up as if by anything slow
as if dark breathing by his side
were lying above its whole weight

* * *

And he said twisted and ruthless things to me, they had to be said
"for the sake of my development" and he went on with his lack of
inhibition which no phrase can describe. Carry on for all I care,
laugh this hapless building into the ground; it was his home once,
and I: my home also. "This must be said, in the interests of truth,"
and he started and nothing really started.

His words like unfamiliar, slain Gods, torn to the ground,
desecrated bodies, gods like stones; I can't get them out of my
mind. They really drain everything out of any being that can feel.

In truth, what a devastating experience to force yourself to look his
work of art, as you call it, in the eye. What art! Beastwork is what it
was.

So I spent an hour or two in this exhibition space, though it felt
longer. And then I whispered in my ear – "Take your time, yes,
hello there, time! Thy time is finally nigh" – and I studied his
emptiness thoroughly; his ill will and the greased dark of his tail
and his explanations fell into emptiness, where they belonged,
where they longed to be.

Some say that everyone has a manifestation in which the last
vestige of good has been spent: radical evil & the universe. But
how, how could it feel almost normal to him, this lack of no pain at
all. I didn't see a thing.

"What you see is me, who becomes me," Esa explained.

Esa rakentaa dyynimuodostelman ja muuttuu liejuksi.
Esa pääsee pinnalle, jolloin sinne tänne alkaa muodostua
yksityiskohtia tuntosarvista.

Ja seutu, jota asutimme oli niin kovin miellyttävä, mutta
reunoiltaan oudosti itse.

Niin vartioi valtiotansa valesilmä:
Esa's siivet haamulentävät edelleen.

Esa builds a dune formation and morphs into sludge.
Esa reaches the surface, and that's when, here and there, details
begin to form out of antennae.

And the region we inhabited was so terribly pleasant, but,
along the edges, strangely self.

So the false eye tends its terrain:
Esa's wings continue their ghost flight

remove the straps, release their grip; there is a thud.
Three spadefuls of earth: The Father! The Son! And the Holy Spirit!

--

But I write not to release my grip; I'm writing
to hold on to you. Perhaps you too need contact,
though you no longer exist. Perhaps you're cold,
though you no longer exist. Perhaps you feel ill,
though you are no longer. Though you are no longer, I
shall write to you. I remember what you look like.
I remember things so little.

--

I've heard this many times before: Take a photograph of me, one that records my fatigue.
As a legacy I'll leave you a leaking rowing boat, the unfinished renovations and
innumerable hours of missed sleep. Sleep now. But I don't want to sleep.
Sleep now. I'm not at all tired. I'm writing to you; perhaps it'll cheer you up.
I don't know what kind of person you are.

--

You are older than me; be even older.
People are absorbed into one another. And the further
I write, the further away everything shifts.
I break a cloud, but the cloud will not break. Then you shift
your weight to the leg that's in the air and say:
'Now I'll lean into the emptiness that will
carry me back. Is empty a good or a bad thing?'

And everything goes on just as before. Everything has to go on just as before.
There is nothing else: there is my mother, my sister and me.
And the roads that run carry us towards what is to come, so
that you can remain lying there on your orange blanket.
The falling is my father, then that too falls away. Best do without.
I am my own father.

-

My mother is my father.
My sister is my father.
I cannot remember you at all.
I try to remember even less.

--

I am the man in our house. I am our mother's father, and my sisters' father, and our father's father, and the gravel pit's father. But dear father, I am a bad father, born of every womb. My mother is my mother, and my sisters are my mothers, and you are my mother, and all the objects in the universe are my mothers.

I am a king of sorts, donkey's ears of sorts.
Everything I touch is imbued with the closeness that keeps mother and child alive.

Poems published on the Books from Finland website 2011